

ÎNCHEIERE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Liliana Catan

examinând cererea de revizuire depusă de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului, Întreprinderea Individuală „Eni Veaceslav”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219 cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2006, prin care a fost admis recursul declarat de Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219, casată hotărârea Curții de Apel Economice din 14 decembrie 2005 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă și încasat de la Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului în folosul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219 suma de 116856,39 lei pentru recuperarea cheltuielilor legate de plata taxei de stat

constată:

La 03 august 2005, Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219 cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că între SA „Termocom” și APLP 54/219 a fost încheiat un contract de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 5121 din 12 octombrie 1999.

Cu referire la p. 2.1 al acestui contract, indică că s-a obligat de a furniza energie termică obiectelor APLP 54/219, iar părătul, corespunzător, în baza p. 4.1 și-a asumat obligația de a achita consumul lunar, conform tarifelor stabilite pentru utilizarea energiei termice în baza facturilor prezentate de către SA „Termocom”.

Menționează că din cauza nerespectării condițiilor contractuale, la data de 13 iulie 2005 s-a acumulat o datorie în sumă de 7734399,02 lei, confirmată prin lista calculării și achitării pentru energia termică.

Afirmă că toate încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu au nici un rezultat, iar la pretenția expediată în adresa pârâtului nu a primit nici un răspuns.

Solicită încasarea de la pârât în beneficiul SA „Termocom” a datoriei în sumă de 7734399,02 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 14 decembrie 2005 acțiunea a fost admisă integral, a fost încasat de la APLP 54/219 în beneficiul SA „Termocom” în procedura planului suma de 7790426,44 lei cu titlu de datorie și suma de 2337812,78 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2006 a fost admis recursul declarat de APLP nr. 54/219, casată hotărârea Curții de Apel Economice din 14 decembrie 2005 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă și încasat de la SA „Termocom” în procedura planului în folosul APLP nr. 54/219 suma de 116856,39 lei pentru recuperarea cheltuielilor legate de plata taxei de stat.

La 05 iulie 2006, SA „Termocom” în procedura planului a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2006, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de recurs cu emiterea unei noi hotărâri prin care hotărârea primei instanțe să fie menținută fără modificări.

În motivarea cererii de revizuire, SA „Termocom” în procedura planului cu referire la prevederile art. 449 lit. a) CPC, a indicat că instanța de judecată și-a depășit atribuțiile sale de putere judiciară, denaturând și tratând incorect legislația RM, modificând desinestătător drepturile și obligațiile părților în baza contractului nr. 1521 din 12 octombrie 1999.

Ulterior, la 28 septembrie 2006 SA „Termocom” în procedura planului a depus cerere de revizuire suplimentară, întemeindu-și cerințele în baza prevederilor art. 449 lit. c) CPC și susținând că instanța de recurs, în mod individual a recunoscut drept parte componentă a contractului nr. 5121 din 12 octombrie 1999, procesul-verbal al divergențelor din 01 aprilie 1999, care nu putea exista fizic, deoarece este datat cu 6 luni mai devreme decât încheierea contractului.

Ca dovadă celor invocate, revizuentul SA „Termocom” în procedura planului a anexat copia raportului de expertiză nr. 35 din 09 august 2006, conform căruia semnătura de pe copia Procesului-verbal al divergențelor din 01 aprilie 1999 nu aparține d-lui Știrbu, fostul director al SA „Termocom”, dar a fost făcută de o altă persoană, care a utilizat elemente ale semnăturii fostului director.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2006 cererea de revizuire depusă de SA „Termocom” în procedura planului a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 05 iunie 2014 lichidatorul SA „Termocom”, ÎI „Eni Veaceslav” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2006, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei nominalizate și emiterea unei noi decizii prin care să fie încasată de la APLP nr. 54/219 suma de 116856,39 lei și încasarea taxei de stat de la APLP nr. 54/219 în beneficiul statului după examinarea cauzei în conformitate cu art. 86 alin. (2) CPC.

În motivarea cererii de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC, afirmând că procesul-verbal de divergență la contractul nr. 5121 din 01 aprilie 1999 care a stat la baza emiterii deciziei revizuirea cărei se solicită, este ilegal.

Menționează că la 05 mai 2012 SA „Termocom” în procedura planului s-a adresat la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău cu o cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințelor Privatizate 54/219 privind încasarea datoriei pentru energia termică în sumă de 17522993,22 lei, care prin hotărârea din 20 martie 2013 a fost respinsă.

Afirmă că SA „Termocom” nefiind de acord cu hotărârea nominalizată la 10 aprilie 2013 a depus cerere de apel și în ședința de judecată a instanței de apel a solicitat efectuarea expertizei judiciare pe proces-verbal divergență la contractul nr. 5121 din 01 aprilie 1999.

Indică că conform raportului de expertiză nr. 2310-2311 din 05 decembrie 2013, întocmit la data 12 decembrie 2013 a fost stabilit că semnătura ex-directorului SA „Termocom” – V. Știrbu sub rubrica „Organizația furnizoare de energie”, din procesul-verbal de divergență la contractul nr. 5121 din 01 aprilie 1999, nu a fost executată de V. Știrbu, dar a fost executată de către o altă persoană, prin imitarea semnăturii.

Astfel, consideră că în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC la data de 05 martie 2014, când a făcut cunoștință cu decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014, au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului.

Mai indică că în urma convorbirilor la data de 06 decembrie 2013 între SA „Termocom” și APLP nr. 54/219 a fost încheiat un contract de tranzacție. Tranzacția dată are ca obiect stingerea litigiului ce face obiectul dosarului nr. 2rac-341/13 aflat pe rol la Curtea de Apel Chișinău.

Sușține că prin decizia din 04 februarie 2014 Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de apel depusă de SA „Termocom” în procedura planului și a casat hotărârea primei instanțe, emițând decizie sub formă de încheiere prin care a confirmat tranzacția încheiată între părți la 06 decembrie 2013 cu condițiile asupra cărora s-a convenit, a încetat procesul și a explicat părților că nu se acceptă o nouă adresare în judecată pe aceeași cauză, cu același obiect de litigiu.

Prin referința din 12 decembrie 2014 APLP nr. 54/219 COOP a solicitat respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În susținerea cererii de revizuire lichidatorul SA „Termocom”, ÎI „Eni Veaceslav”, cu referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC, a invocat ilegalitatea procesului-verbal de divergență la contractul nr. 5121 din 01 aprilie 1999 care a stat la baza emiterii deciziei revizuirea cărei se solicită, anexând în copii raportul de

expertiză nr. 2310-2311 din 05 decembrie 2013, întocmit la 12 decembrie 2013, în baza căruia a fost stabilit că semnătura ex-directorului SA „Termocom” - V. Știrbu sub rubrica „Organizația furnizoare de energie”, din procesul-verbal de divergență la contractul nr. 5121 din 01 aprilie 1999, nu a fost executată de V. Știrbu, dar a fost executată de către o altă persoană, prin imitarea semnăturii (f. d. 8-15), contractul de tranzacție din 06 decembrie 2013 încheiat între SA „Termocom” în procedura planului și APLP nr. 54/219 conform căruia ultimele au convenit prin concesi reciprocă să stingă litigiile dintre ei în legătură cu executarea contractului nr. 5121 din 22 noiembrie 2013 cu privire la furnizarea energiei termice (f. d. 6-7) și scrisoarea de expediere nr. 546 din 19 februarie 2014 a copiei deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2014 în adresa SA „Termocom” și APLP nr. 54/219 (f. d. 5).

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) CPC, și prin urmare nu poate fi reținut în sensul formulat.

Tot aici se vor remarca și dispozițiile art. 451 alin. (4) CPC care statuează că nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeiuri, or, revizuentul în cererea de revizuire nu a invocat decât același temei precum că semnătura lui V. Știrbu de pe procesul-verbal al divergențelor la contractul nr. 5121 din 12 octombrie 1999 ar fi falsificată, cărui i s-a dat apreciere și anterior, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2006 prin care a fost respinsă o altă cerere de revizuire depusă de SA „Termocom” în cauza dată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu reformare prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

Prin urmare este evident că revizuirea în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei prevăzut la art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii.

Astfel, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o

violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Din considerentele menționate și având în vedere că cererea de revizuire nu indică careva temeiuri prevăzute de art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului, Întreprinderea Individuală „Eni Veaceslav” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 iunie 2006 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/219 cu privire la încasarea datoriei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Liliana Catan